

שמור לביקורת

התערוכה

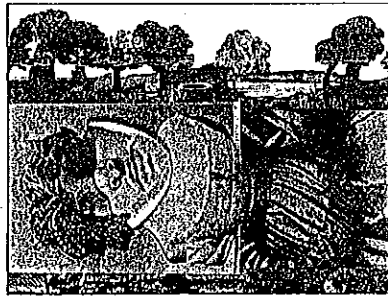
ממציאה עולם חדש

חוש ההומור הנדיר של קרולין גולדן מצליח לעלות מכל זווית ראיית של הצופה בתערוכה "המנים הרבות של אליס", למרות תנאי הצפייה הקשים

"המנים הרבות של אליס" היא שם מבטיח לתערוכה הביכורית של האמנית קרולין גולדן בארץ. התערוכה מתמקדת בתרגומים קולאז'יסטיים, חזותיים, לשלל הרמוניות אותן כנשה אליס בארץ הפלאות של הסופר הנערץ לואיס קרול. אוסף רב ורחוס של עבודות המכילות דמויות נשיות במגוון מצבים, ממלאים בסגנון "אימת הריק" את חלל הגלריה של יד לבנים ברעננה. תנאי צפייה הקשים הנוצרים במקום, בשל צפי מות היצירות, מעיקים על הצופה ומקשים מאוד על התייחסות פרטנית לעבודות. גולדן, משתמשת בכל העבודות בטכניקת הקולאז', היא תוכנית, גוררת, עורכת מחדש, מרביקה צילומים זה על גבי זה וממציאה עולם חדש על רקע לבן ואחיד. אין שאריות ממגע היר של האמנית. חלקי הצילומים חתוכים כמו ממכונה, ללא שאריות או טעויות אנוש. אין עקבות של רבך או תומרים אחרים. החיבורים וההרכבות הוצגו נית נקיים וסטרייליים, כאילו מוכנים למסדר קפדני. גם המצע הלבן ששפמו נראית כאילו נקעה ידנית, חודר בכל העבודות באחידות, וכך נעלם המצע האנושי. גולדן, השכיחה לתרגם את ראיית עולמה הפנימי באופן חזותי ומחשי, ובונה מר" את מחריים ללא מציאות קונקרטית. גוף האישה מפורק ומרכיב מחדש בעזרת קטעי צילומים שונים היוצרים סביבה של שום מקום. בניגוד לאמניות ממיניסוטות עכשר ויות כמו סנרי שרמן ורומני טרוקל, העוסקות אף הן ברמות האישה, גולדן אינה מציבה את עצמה ישירות בפני הצופה. היא אינה חושפת פרטים אישיים או אוטוביו" גרפיים. עולמה נשאר סתום, רווי ברמיזות אנונימיות קטועות, המקשות על פענוח היצירה.

עבודות כמו "מגרל שעונים" או "ארץ הפלאות" מייצגות את שיטת העבודה של גולדן החוזרת ברוב העבודות. עיניים בגרליים שונים, מטכה חלקית בחלק התחתון של הפנים, משקפיים, לבוש עם טקסטורה רמזינית, ותוספות של הפצים מהבית כמו

ריהוט ומשחקי ילדים, ופי רופרציות לא הגיוניות בין חלקי הגוף שנוצרות מתי" בורים של צילומים שונים – מהווים את רוב המאפיינים הסגנוניים שבעבודות. ראוי גם להזכיר את ההיבט הנאיבי שנוע בעיני גולדן בין העבודות המוכיחות את אוחם ספרי ילדים בהם אנו יכולים להחליף לרמות ראש, ידיים, רגליים, שם, שמלה או כל חלק אחר על ידי הימך חלק מרף. העבודה "הביטי עכשיו הכיט" המורכבת משני חלקים הנקטעים כמרווח מורגש, נראית כאילו לקו" חה מספרי ילדים וזה עתה דיפרפה האמנית בין החלקים הניתנים להחלפה והחליטה להנציח רוקא דמות מצויקה זו.

הונבט וואיבי, "המנים הרבות של אליס"

יוצאת רופן היא עבודה בשם "נחשף", שמהווה נקודת אור חיובית בתערוכה. במ" קום להשתמש רק בצילום, מחברת גולדן לעבודה את האובייקט עצמו. גוף האישה מורכב מצילום של כלל הוטים עבה ומגוון פורצים חוטי שמלל אמיתיים המצליחים לתפוס את עין הצופה ולהעתע בו, ולו אף לרגע, בין דמיון למציאות יומיומית. למ" דות זאת, גולדן אינה שואפת לקרב, במכוון הרחב של המלה, בין האמנות והחיים הבמי שיים. היא שקועה בעולם אישי, פנימי וטוריאליסטי. הגוף מוחלף לצילומים של חפצים כמה מוכנת כתיבה, שירה, שולחן, כוננית או כל רהיט אחר. ככל שגולדן מרבה לכטא את עולמה הפנימי, כך היא מכטלת את העולם הקונקרטי.

חוש ההומור הנדיר של גולדן, מגלית לעלות מכל זווית ראייה של הצופה בתערו" כה. כך אפשר להתנתק מעט מעומס הרמויות המציפות את החלל. הקלילות וההומור הם נכסי צאן ברזל שגולדן שולט בהם היטב. כאמנות הישראלית הם מצוץ שקשה מאוד להשיגו. היא אינה בחולת כשום אמצעי כרי לזכות בתשומת לב. התיכורים המורים של חלקי הגוף, האביזרים והגוף שברקע, מצליחים לעלות חיוך ועל כך היא ראויה לציון לשבח.

אורנה פייכמן, אוצרת התערוכה, השכיחה להציג את הקולאז'ים של גולדן ורוקא עכשיו, עם פתיחת שנת הלימודים. לצופים הצעירים שבינינו, שחלו החורש למקור מחירש את הסטיות הממוכות לתצוגה מוכטת אופטימיות וחזרה. כמה קל להתחיל שנת לימודים חדשה ולהעלות חיוך קטן, אמיתי.

● קרולין גולדן, "המנים הרבות של אליס", בית יד לבנים, רחוב אחוזה 147, רעננה. טל' 7610564, מועדי ביקור: ימים א-ה 09:00-19:00, ימי י 09:00-12:30, שבתות: 11:00-13:00. 16.10-28.8

גיל זוהר

Caroline Golden's rare sense of humor succeeds to rise above all at every visible angle in viewing the exhibition The Many Faces of Alice, despite the tough expectations of Yad Labanim.

SHE CREATES A NEW WORLD

The Many Faces of Alice is a promising name for the artist Caroline Golden's first exhibition in Israel. The exhibition uses collages and prophetic translations as a contrast to the figures that Alice met in the esteemed author Lewis Carroll's wonderland. It is a large collection of works assembled with feminine images in many manners and situations, which fill the style of "The Empty Truism" in the space at Raanana's Yad Labanim Gallery. The tough expectations kept in this place, mature expectations of creativity, bent on the expectations and getting tougher on the details of the works. It is difficult to view all the pieces at once, as there is so much detail and creativity.

Golden makes all her works as collages. She tears, cuts, makes anew, glues pictures one on top of another and makes a whole new world on the background of unified white. There are no fingerprints left by the artist. Pieces of pictures are cut as if they are from a machine, without extra ends or human mistakes. There is no remainder of glue or other materials. The connections and pasted objects on the outside are neat and orderly, as if they are prepared for an angry boss. The white background of her work handily used, repeating itself in unison, and thus the personal contact disappears. Golden intellectually translates her proof of her inner world in a prophetic and perceptible way, and builds strange sights without a concrete reality.

continued next page

Presented in this section, the women are made from assorted parts. From the neck up, the women's bodies are realistically portrayed, but from the neck down, the women's bodies switch to different pieces of furniture with doors and drawers. The faces of the women are always black and white and in the background, there is a tapestry or some type of decorated textile. The faces made-up of monochromatic images reveal little about the essence of women's character. These women live as if life is one big act for society, performed for those who want them to be traditional women (literal translation: "beautiful, smart, and baking"). The bodies are composed of dozens of strange and different doors and drawers revealing a different world inside. Their physical form is represented as antique European furniture, antique chests or cupboards some from turn of the century clippings.

In the second section of the exhibition, collages also appear, albeit bigger ones. The woman's body created anew, with the realistic faces hidden by sectioned masks, and the proportions created here are not logical. In this exhibition, the works assembled are in a way more appropriate for Alice's magical journey, and the girl growing up looks at once like a woman and again like a young girl. She shrinks or grows, feels rededicated or free in parts, and does not know whether to classify herself in the world of children or in the world of adults. Alice tries again and again to enter the "magic garden"- maybe to lose her virginity, or maybe to get married, but when she gets to that garden, her disappointment becomes even more bitter, here there also are those who are ruled and those who rule as well.

The images in the exhibition sometimes look sweet or like a doll, sometimes surprising, at times renewing and ripe, imprisoning, concealing the non-eternal possibility to stand under the scrutiny of the modern woman. In these works, there is a humorous, sweet, child-like and imaginative element, the grotesqueness is based on the tough reality rising up against everything and succeeds in standing up to the tough expectations of the gallery.

Yediot Achronot Art section, 9/17/99. By Orit Lotringer. English translation: Joshua Hirsch
Artwork: *Growing Pains* (1999)